

בש"פ 1838/22 - רחל רחימי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1838/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: רחל רחימי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת: עו"ד ליאור לביא
בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"ד 13034-08-21 מבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה לבית משפט השלום לתעבורה באשדוד.

2. המבקשת, תושבת יבנה, טוענת כי יקשה עליה להגיע לבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה. זאת בשל גילהובשל תחלואים שונים מהם היא סובלת, הכוללים בעיה אורתופדית כרונית בכף רגלה, המקשה עליה להתנייד בדרכים. כן טוענת המבקשת כי בנה, אשר סייע לה עד לאחרונה, נפצע בתאונת דרכים ובשל כך אין באפשרותו לסייע לה להגיע לבית המשפט.

3. בתגובתה מיום 24.4.2022 הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לבקשה. לטענתה, על אף מצבה הרפואי של המבקשת, היא נהגה לכאורה ברכבה באירוע נשוא כתב האישום, ומיוחסת לה אחריות לתאונת דרכים חמורה. עוד נטען כי המרחק בין בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה לבין בית משפט השלום לתעבורה באשדוד קצר מ-60 ק"מ, ולפי הפסיקה הנוהגת אין הצדקה להעברת ההתדיינות במקרה כזה מבית משפט אחד למשנהו. משכך, לטענתה, מאזן

עמוד 1

הנוחות אינו נוטה במובהק להעברת מקום הדיון.

4. לאחר בחינת טענות הצדדים, ומבלי להקל ראש במצבה הרפואי של המבקשת, לא ראיתי להיעתר לבקשה.

5. סעיף 78(ב) לחוק בתי המשפט קובע כי בעת מתן החלטה בבקשה להעברת מקום דיון יש לשקול את מידת הפגיעה הצפויה בבעלי הדין כתוצאה מההעברה, את המרחק בין בית המשפט שממנו הועבר ההליך לבין בית המשפט שאליו הועבר, ואת נגישותם של בעלי הדין לבית המשפט (ראו: בש"א 740/16 פלונית נ' פלוני (30.3.2016); בש"א 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי (2010) בע"מ (26.8.2018) ורבים אחרים). לעניין זה התגבשה בפסיקה חזקה ולפיה אין הצדקה להעברת התדיינות מבית משפט אחד למשנהו כאשר המרחק ביניהם הוא קצר מ-60 ק"מ (והשווה: ס' 78א(א) לחוק בתי המשפט). בענייננו, הן המרחק בין מקום מגוריה של המבקשת לבין בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, והן המרחק בין האחרון לבין בית משפט השלום לתעבורה באשדוד, עומדים על פחות מ-60 ק"מ (וראו גם: ס' 4 לתגובת המבקשת מיום 17.3.2022), ולפיכך אין בטעמי הבקשה כדי להטות את "מאזן הנוחות" לטובת המבקשת.

6. יתר על כן, בקשת המבקשת להעברת מקום הדיון הוגשה בשיהוי ניכר, המצדיק אף הוא את דחיית הבקשה. זאת בשים לב לכך שכתב האישום נגדה הוגש ביום 31.8.2021, ביום 16.3.2022 קוימה הקראה, ובינתיים אף נקבע הדיון לשמיעת הוכחות.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ל' בניסן התשפ"ב (1.5.2022).

ש ו פ ט ת